

พื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในอันดับในลูกปะคำแห่งชัยชนะ

วันนี้บัพตาตาได้มาอีกครั้งเพื่อพบกับดวงวิญญาณที่สูงส่งของท่านที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพบ ลูกจำได้ไหมว่าเราได้พบกัน在这段时间และในรูปนี้มากี่ครั้งแล้ว? ลูกมีประสบการณ์ของการตระหนักรู้ของการพบปะนี้มาหลายครั้งอย่างชัดเจนหรือไม่? ลูกเข้าใจหรือมีประสบการณ์นั้นบนพื้นฐานของความรู้และในแง่ของวงจรหรือไม่? ยิ่งลูกมีประสบการณ์นี้ชัดเจนมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและที่ใกล้ชิดมากเท่านั้น บนพื้นฐานของสิ่งนี้ลูกจะได้สัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดในปัจจุบันและลูกจะเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ที่จะได้รางวัลที่สูงส่งในอนาคตด้วยเช่นกัน บนพื้นฐานของประสบการณ์นี้ลูกสามารถเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกดวงวิญญาณจะประกาศสิทธิ์ในอันดับใดในลูกปะคำแห่งชัยชนะ บัพตาตาจดจำลูก ๆ ด้วยเช่นกันตามลำดับกันไป บนพื้นฐานของความพยายามในปัจจุบันและการบรรลุผลของลูก ดังนั้นลูกรู้ทั้งสองอันดับของลูกในลูกปะคำนี้และในลูกปะคำของอนุสรณ์ของลูกด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นลูกปะคำแห่งชัยชนะหรือไม่? ลูกรู้อันดับของตัวเอง หรือลูกจะพูดว่า บัพตาตาควรจะบอกอันดับของลูก? ถึงอย่างไรบัพตาตาก็รู้สิ่งนี้อยู่แล้ว แต่ตัวลูกเองก็รู้ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะพูดออกมาหรือไม่แน่นอนลูกรู้สิ่งนี้อยู่ภายในใช่หรือไม่? ลูกจะพูดไหมว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”? ถ้าบาบาทำให้ลูกสร้างลูกปะคำลูกจะไม่สามารถที่จะให้อันดับกับตัวเองหรือไม่? หากมีความลังเลในการทำสิ่งนี้ นั่นก็เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่จะพูดอย่างไรดีถ้าลูกไม่รู้สิ่งนี้จริงๆ? ลูกทำลายผู้อื่นด้วยความศรัทธาและความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งที่ลูกรู้เรื่องราวชีวิตของ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกทั้งหมดพูดสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นจาก 84 ชาติเกิดของลูก ชาติเกิดปัจจุบันนี้ของลูกเป็นชาติเกิดที่สูงส่งที่สุดใช่หรือไม่? ลูกไม่สามารถที่จะรู้จักตนเองในชาติเกิดนี้หรือไม่? “ฉันคือใคร?” ลูกรู้คำตอบต่อปริศนานี้ได้เป็นอย่างดีใช่หรือไม่? ดังนั้นสิ่งนี้คืออะไร? สิ่งนี้เช่นกันก็เป็นปริศนาของ “ฉันคือใคร?” เป็นสิ่งที่ย่างมากที่จะรับรู้สิ่งนี้

ลูกปะคำหนึ่งคือของการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกมีความรักในการจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร และยิ่งลูกใช้เวลาในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร พ่อก็จะจดจำลูกเป็นเวลานานตามนั้นและด้วยความรักมากเท่านั้น ดังนั้นลูกสามารถให้อันดับกับตนเองได้หรือไม่? เพียงแค่พิจารณาสิ่งนี้: หากลูกจดจำพ่อสำหรับครึ่งหนึ่งของเวลา ด้วยความรัก 50 หรือ 75 เปอร์เซ็นต์แล้ว บนพื้นฐานของสิ่งนั้น ลูกก็จะเข้ามาในลูกปะคำเมื่อครึ่งหนึ่งสมบูรณ์แล้ว นั่นคือเมื่อเวลาครึ่งหนึ่งได้ผ่านไป อย่างไรก็ตามหากลูกมีการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอและมีความรักอย่างเต็มที่ หากลูกไม่มองผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว และลูกคงอยู่ในรูปรวมกับพ่อแล้วลูกก็จะเข้าในลูกปะคำอย่างเป็นลูกปัดที่รวมกัน นั่นคือลูกจะเชื่อมต่อกับพ่อ ลูกจะเป็นอันดับหนึ่งในทุกด้าน ลูกจะเป็นอันดับหนึ่งในลูกปะคำเช่นกัน เช่นเดียวกับที่มีดิวิชั่นหนึ่ง(กลุ่มหนึ่ง) ดิวิชั่นสอง(กลุ่มสอง) และดิวิชั่นสาม(กลุ่มสาม) ในการศึกษาทางโลกของลูก ดังนั้นที่นี้เช่นกันลูกมีสามดิวิชั่นของผู้ชี้ข้าง ผู้ชี้มา และผู้ที่เดินเท้า

ดิวิชั่นหนึ่ง จะมีความรวดเร็วเสมอ นั่นคือ พวกเขาอยู่ในสภาพที่โอบบิโนอยู่เสมอ พวกเขาสัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ พวกเขามีความร่วมมือและความรักในทุกความคิดและในทุกวินาที พวกเขาสัมผัสกับการจับมือกับพ่อและสัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางของพ่ออย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่เคยร้องขอสิ่งใด เช่น “ให้ความร่วมมือกับฉัน” พวกเขาสัมผัสว่าตนเองเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ

ดิวิชั่นสอง จะสัมผัสกับสภาพที่สูงขึ้นแต่ไม่ใช่สภาพที่โอบบิโน บางครั้งใช้เวลาเล็กน้อยและบางครั้งใช้เวลามากที่จะเอาชนะอุปสรรคที่เข้ามาในสภาพที่สูงขึ้น ผู้ที่อยู่ในสภาพที่โอบบิโนจะอยู่เหนืออุปสรรคทั้งหมดและข้ามอุปสรรคเหล่านั้นไปได้ พวกเขาารู้สึกว่าไม่มีแม้อุปสรรคใดจะมาสู่พวกเขาได้ พวกเขาไม่พิจารณาว่าอุปสรรคเป็นอุปสรรค แต่เป็นเพียงฉากข้างทาง ฉากระหว่างทางเท่านั้น เมื่อผู้ที่อยู่ในสภาพที่สูงขึ้นรู้สึกว่ามีอุปสรรคบางอย่าง พวกเขาจะหยุด ด้วยเหตุนี้พวกเขามีความรู้สึกถึงความเหนื่อยล้าเล็กน้อยและมีความท้อแท้หมดกำลังใจในขณะที่กำลังเอาชนะอุปสรรค

ดิวิชั่นสาม – ลูกต้องรู้เกี่ยวกับพวกเขาในเวลานี้: ผู้ที่เคลื่อนไป ที่หยุด และร้องไห้ออกมา บางครั้งพวกเขาเคลื่อนไปและบางครั้งพวกเขาก็ร้องไห้ออกมา พวกเขาต้องแหวะอยู่กับความพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงเพราะพวกเขาไม่ได้อยู่ในรูปรวมอยู่เสมอ พวกเขาพยายามที่จะเติมเต็มความรับผิดชอบของทุกความสัมพันธ์ พวกเขาต้องแหวะอยู่ในความพยายามอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณเช่นนั้นพยายามที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลนี้ ในขณะที่ดวงวิญญาณเหล่านั้นมีการบรรลุผลนี้อย่างสม่ำเสมอ

ดังนั้นลูกทั้งหมดสามารถเข้าใจได้จากสิ่งนี้ว่าลูกอยู่อันดับที่เท่าไร ลูกได้เข้ามาในช่วงเริ่มต้นของลูกปะคำซึ่งหมายถึงดิวิชั่นหนึ่ง ในช่วงกลางของลูกปะคำซึ่งหมายถึงดิวิชั่นสอง หรือในช่วงปลายของลูกปะคำซึ่งหมายถึงดิวิชั่นสามหรือไม่? ดังนั้นบนพื้นฐานทั้งสองของการจัดจรัสถึงของลูกและชัยชนะของลูก ลูกสามารถรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ยากหรือง่ายที่จะรูสิ่งนี้? เราจะพยายามและค้นหาอันดับของทุกคนไหม? ลูกสามารถที่จะทำสิ่งนี้ไหม?

ในเวลาอมฤต บัปตาตาห่มลูกปัตของลูกปะคำของลูกๆของท่านอยู่เสมอ ท่านมองที่คุณสมบัติของแต่ละเพชรพลอยหรือแต่ละลูกปัต ดังนั้นลูกเช่นกันสามารถตรวจสอบตนเองได้อย่างง่ายดายในเวลาอมฤต ด้วยพลังของการจัดจรัสถึงของลูกและความสัมพันธ์ของลูก ลูกสามารถมองเห็นในโทรทัศน์ทางจิตได้อย่างชัดเจนมากถึงอันดับที่บัปตาตาได้ให้กับลูกเมื่อลูกอยู่ในการจัดจรัสถึงถึงท่าน อย่างไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ สติปัญญาของลูกต้องการเส้นที่ชัดเจนเป็นพิเศษโดยเฉพาะ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน อัจชะ ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกคือใคร?

ขณะนี้ เนื่องจากเวลานั้นใกล้เข้ามา ลูกต้องนำตนเองให้เข้ามาใกล้ชิดกับพ่อให้มากยิ่งขึ้น นั่นคือลูกจะต้องทำให้ตนเองทัดเทียมกับพ่อ การกลับมาทัดเทียมกับพ่อในความคิด คำพูด การกระทำ สันสการ์ และงานรับใช้ของลูกนั้นหมายถึงการเข้ามาใกล้ ไม่ว่าลูกจะมาสุดท้ายหรือมาก่อนในตอนแรก สิ่งนี้ก็คือด้วยการทำให้ตนเองมีความทัดเทียมที่ลูกจะสามารถเข้ามาใกล้ได้ เวลานี้ทุกคนมีโอกาสนี้ที่จะทำสิ่งนี้ นกหวีดสำหรับที่หนึ่งที่ลูกกำหนดไว้ยังไม่ได้เป่า ดังนั้นลูกสามารถจะกลายเป็นสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ ป้าย “สายเกินไป” ยังไม่ได้ถูกยกขึ้นมา ดังนั้นแล้วลูกจะทำอย่างไร? ทั้งผู้ที่มาจากมหาราชตระและมัธยประเทศก็อยู่ที่นี้ ชื่อของมหาราชตระหมายถึง “มหา” (ยิ่งใหญ่) ดังนั้นลูกได้กลับมายิ่งใหญ่! คุณสมบัติพิเศษของมัธยประเทศคืออะไร? ลูกรู้ไหม? ในตอนเริ่มต้นของงานรับใช้ สายตาของบัปตาตามุ่งไปที่มัธยประเทศเป็นที่แรก ท่านแม้กระทั่งส่งลูกๆไปที่นั่น ถ้าบาบาทอดสายตามองมาที่มัธยประเทศเป็นอันดับแรกในสนามของงานรับใช้แล้ว เพราะสายตาพิเศษของบัปตาตาอยู่กับงานรับใช้ในมัธยประเทศ ลูกจะเป็นอันดับแรกในงานรับใช้และรับประทานผลในทางปฏิบัติของงานรับใช้ใช่หรือไม่? สายตาของบาบาทอดมองไปที่ใดก็ตาม ผู้ที่อยู่ในสถานที่นั้นจะเป็นอันดับหนึ่งที่ลูกพาไปขึ้นไปอยู่เหนือด้วยการมองเพียงแวบเดียว ดังนั้นผู้ที่มาจากสถานที่ทั้งสองนี้ยิ่งใหญ่

อันที่จริงแล้วบัปตาตาได้ก้าวลงบนแผ่นดินมหาราชตระ ดินแดนของกิจกรรมที่สูงส่งของท่านคือมหาราชตระด้วยเช่นกัน ดังนั้นมหาราชตระจะทำอะไร? ผู้ที่มาจากมหาราชตระจะต้องให้สองผลลัพธ์ ทั้งสองผลลัพธ์ที่ลูกต้องให้คืออะไร? ลองมาดูกันว่าลูกได้สัมผัสกับผลลัพธ์ที่ลูกต้องให้หรือไม่ หากลูกไม่ได้สัมผัสจากสิ่งนี้แล้ว มัธยประเทศจะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งจากมหาราชตระ

ดวงวิญญาณประเภทที่หนึ่งคือทายาทและอีกประเภทหนึ่งคือวีไอพี ดังนั้นลูกต้องทำให้ทั้งทายาทและวีไอพีปรากฏออกมา นี่คือนสองผลลัพธ์ สถานที่บางแห่งทำให้วีไอพีปรากฏออกมาและบางแห่งทำให้ทายาทปรากฏออกมา แต่ลูกจะต้องทำให้ดวงวิญญาณทั้งสองประเภทนี้ปรากฏออกมา ทายาทและวีไอพีต้องมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี ดังนั้นใครที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งในสิ่งนี้? จะเป็นดินแดนต่างประเทศ, มหาราชตระ หรือมัธยประเทศ? ใครจะประกาศสิทธิ์ในอันดับนี้? ผู้อื่นเช่นกันก็สามารถได้อันดับหนึ่งได้ แต่วันนี้มีสามกลุ่มนี้ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าของบาบา อัจชะ ดังนั้นลูกได้ยินอะไร? เป็นเรื่องที่จดจำกันว่าผู้ที่มีความคิดริเริ่มคืออรุณไชหรือไม? ใครที่ต้องการจะไปข้างหน้าก็สามารถทำได้ อันดับยังไม่มีมีการประกาศออกมา ดังนั้นใครก็ตามที่ต้องการจะกลายเป็นเครื่องมือและประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งก็สามารถทำเช่นนั้นได้ ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร? ได้บอกกับลูกถึงสิ่งนี้แล้วด้วยเช่นกันถึงวิธีที่จะทำ – สภาพที่โอบยบิน ไม่ได้เป็นสภาพของการขึ้น แต่เป็นสภาพที่โอบยบิน สำหรับสิ่งนี้จะอยู่อย่างดับเบิลไลท์ เบาสบายเป็นสองเท่าอย่างสม่ำเสมอ ลูกรูสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกรู้ทุกสิ่งแต่เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นตัวของสิ่งนั้นและสัมผัสประสบการณ์กับสิ่งนั้น

ถึงผู้ที่เป็นมิตรร่วมทางของพ่ออย่างสม่ำเสมอ ถึงเพชรพลอยที่ใกล้ชิดกับพ่อ ที่ทัดเทียมกับพ่อในความคิด คำพูด และการกระทำ ถึงผู้ที่เป็นตัวของประสบการณ์และเป็นตัวของความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ ถึงเพชรพลอยที่ใกล้ชิดของลูกปะคำแห่งชัยชนะ บัปตาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

ขณะที่แสดงความยินดีกับลูกดับเบิลฟอร์เรนเนอร์กับงานรับใช้ของพวกเขา บัปตาตาให้สัญญาณกับงานรับใช้

บัปตาตาไม่เคยพูดว่า “ไม่” ในงานรับใช้ จงเฝ้าแต่รับใช้ด้วยความเอิกเกริกเป็นอย่างมากและแสดงให้เห็น ลูกสามารถเชื่อเชิญใครก็ตามที่ลูกต้องการ ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่มาจากต่างประเทศสำหรับงานรับใช้ของพวกเขา! ลูกทั้งหมดกำลังเคลื่อนไป

ข้างหน้าด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากสำหรับงานรับใช้ ขณะที่ก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่องในลักษณะนี้ ลูกจะกลายเป็นเครื่องมือที่จะรับใช้ดวงวิญญาณพิเศษที่ลูกเรียกว่าวีไอพี ขณะนี้ถึงเวลาแล้วสำหรับวีไอพีที่จะปรากฏออกมา ดังนั้นพวกเขาจะเฝ้าแต่ปรากฏออกมาโดยอัตโนมัติจากงานรับใช้ที่ลูกทำ

ให้ทุกคนมีประสบการณ์พิเศษของความผ่องแผ้วทางจิต ให้ทุกคนมีประสบการณ์กับความสงบและพลัง ลูกมีความรู้มากมาย แต่เพียงแค่ประสบการณ์ของความผ่องแผ้วทางจิตในหนึ่งวินาทีก็เป็นความใหม่สำหรับพวกเขา ประสบการณ์ที่พวกเขาสัมผัสในต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นของเทียม ดังนั้นพวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของความสงบที่แท้จริง ความสุขที่แท้จริง หรือรูปที่แท้จริงของพวกเขาแต่อย่างใด หากพวกเขาแม้ได้สัมผัสเพียงหนึ่งวินาทีของสิ่งนั้น พวกเขาได้สัมผัสกับความใหม่ ถึงอย่างไรผู้คนในต่างประเทศมักจะชอบสิ่งใหม่ๆ เสมอ ดังนั้นจงนำมาซึ่งความใหม่นี้ ไม่มีมหัศจรรย์ที่จะสามารถให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้ใด พวกเขาได้ยินคำว่า "ดวงวิญญาณ" กับ "ดวงวิญญาณสูงสุด" แต่ความใหม่ที่นี่คือการเชื่อมความสัมพันธ์และการให้ประสบการณ์ สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าประสบการณ์ของความเป็นจริง นี่คือนิยามที่จะทำสิ่งนี้ ด้วยความระลึกถึงเป็นพิเศษแต่ทุกคนที่ได้ชื่อว่าใกล้ชิด ที่เป็นเพชรพลอยที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้

อะแวนด์บัปดาตาพบกลุ่มของกุมาร:

ลูกกุมารจะต้องอยู่อย่างมีการตระหนักรู้เสมอว่า ลูกไม่ได้เป็นเพียงแค่กุมาร แต่เป็นบราห์มากุมาร ลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิต การเป็นผู้รับใช้หมายถึงเป็นผู้รับใช้ผู้อื่นอย่างเป็นตัวของความเพียบพร้อมสมบูรณ์ ดังนั้นลูกได้สัมผัสส่วนตัวตนเองเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดหรือไม่? โดยการรับใช้ในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ผู้ทำงานรับใช้ที่แท้จริงจะมีคุณสมบัติพิเศษของความถ่อมตนอย่างสม่ำเสมอ – มีความถ่อมตนและเป็นเครื่องมือ สองคุณสมบัติพิเศษนี้ทำให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จในงานรับใช้ ลูกกุมารเป็นผู้ที่ทำความก้าวหน้าบนสนามของงานรับใช้ อย่างไรก็ตามในขณะที่ทำความก้าวหน้าหากลูกไม่รักษาคุณสมบัติพิเศษของการเป็นเครื่องมือและความถ่อมตนของลูกไว้แล้วงานรับใช้ที่ลูกทำก็จะมีผลลบล้างและมีความสำเร็จน้อยมาก ดังนั้นลูกกุมารมีความฉลาดเกี่ยวกับวิธีที่จะทำงานรับใช้หรือไม่? ลูกทั้งหมดมีสติปัญญาที่มีการวางแผน เช่นที่ลูกมีความฉลาดในการวิ่งรอบไปทั่วเพื่อทำงานรับใช้ ในทำนองเดียวกันจงกลับมาฉลาดที่จะแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติพิเศษทั้งสองนี้ กลายเป็นผู้รับใช้พิเศษด้วยคุณสมบัติเหล่านี้ มิฉะนั้นแม้ว่าลูกอาจจะประสบความสำเร็จชั่วคราวลูกก็จะเกิดความสับสนหลังจากช่วงเวลาสั้นๆ ในขณะที่เคลื่อนไหวไปเกิดอะไรขึ้น? ทำไมสิ่งนั้นถึงเกิดขึ้น? "อุปสรรคเหล่านี้จะก่อเกิดขึ้นมา ดังนั้นเก็บเอาคุณสมบัติพิเศษทั้งสองนี้ไว้ในสำนึกของลูกเสมอ โดยการทำสิ่งนี้ลูกก็จะสามารถที่จะไปได้อย่างรวดเร็วและมาเป็นอันดับหนึ่งในงานรับใช้ ลูกกุมารต้องทำงานรับใช้ แต่ลูกต้องทำในขณะที่คงอยู่ในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย แล้วลูกจะเห็นว่าความสำเร็จนั้นได้ประสบความสำเร็จแล้ว

ลูกกุมารมีโอกาสทุกรูปแบบ ลูกได้รับโอกาสที่จะทำงานรับใช้และทำความก้าวหน้าด้วยเช่นกันโดยผ่านความพยายามของลูกพร้อมกับสิ่งนั้นลูกมีโอกาที่จะช่วยครอบครัวของลูกให้ทำความก้าวหน้าด้วยเช่นกัน ชีวิตของกุมารเป็นชีวิตที่โชคดี กุมารคือผู้ที่เปี่ยมอิสระอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ได้รับอิทธิพลของบ่วงประเภทใด ลูกสัมผัสส่วนตัวตนเองเป็นอิสระได้มากขนาดนี้หรือไม่? แม้กระทั่งความคิดที่ไร้สาระของลูกก็เป็นบ่วง บ่วงนั้นสามารถทำให้ลูกลงมาจากสภาพที่โอบล้อมของลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกคือกุมารที่เป็นอิสระจากบ่วง ความคิดที่ไร้สาระทั้งหมดของลูกได้จบสิ้นลงแล้ว ดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงสามารถไปข้างหน้าได้อย่างรวดเร็ว บัปดาตามีความภาคภูมิใจกับลูกกุมาร เพราะลูกกำลังทำให้ชีวิตของลูกสูงส่งอย่างมาก! อยู่อย่างมีการตระหนักรู้อยู่เสมอว่าไม่มีใครที่จะมีโชคเท่าลูก กุมารมีโชคของพวกเขาเองและกุมารก็มีโชคของพวกเขาเอง กุมารไม่สามารถทำงานรับใช้ได้อย่างอิสระ กุมารสามารถไปที่ไหนก็ได้ด้วยตนเองและทำงานรับใช้ ลูกกุมารมีบ่วงอะไรหรือไม่? ลูกกุมารยังคงอยู่ในบ่วงในแง่ของการอยู่ในโลกนี้ ลูกกุมารสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างรอบด้าน

ลูกกุมารอยู่อย่างดับเบิลโลที่มีความเป็นสองเท่า ลูกไม่มีภาระประเภทใด ไม่มีทั้งในความคิดของลูก ในการติดต่อและในความสัมพันธ์ของลูก ลูกกุมารเป็นอิสระจากบ่วงเพราะลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้จะไม่ไปสู่สิ่งใดที่ไร้สาระไร้ประโยชน์ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้จะไม่สามารถมีความคิดที่ไร้สาระ ลูกมีพลังในความคิดของลูกและมีพลังในการกระทำของลูก ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกสัมผัสส่วนตัวตนเองเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? แนนอนมาจะมาตระเวนอยู่รอบๆ กุมารเป็นอย่างมาก มายาชอบกุมารและกุมารก็ชอบมา! เช่นที่บาบารักลูกเป็นอย่างมาก ในทำนองเดียวกัน มายาก็รัก

ลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงระมัดระวังมาอยู่เสมอ พิจารณาตนเองว่าอยู่ในรูปรวมอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้พิจารณาตนเองว่าอยู่โดยลำพัง มิตรร่วมทางของลูกอยู่กับลูกเสมอ หากลูกพิจารณาตนเองว่าอยู่ในรูปรวมมาจะไม่สามารถมาหาลูกได้

บัพตาตาพบกลุ่ม:

เวลานี้ลูกต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษที่จะต้องจับลึนความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด

ลูกทั้งหมดพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังหรือไม่? การเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังหมายถึงการเป็นผู้ที่ได้จับลึนบัญชีของการสูญเสียแล้ว มิฉะนั้นลูกจะสูญเสียเวลาของชีวิตบราห์มินของลูกไปอย่างมากกับความคิดที่ไร้ประโยชน์ คำพูดที่ไร้ประโยชน์ และการกระทำที่ไร้ประโยชน์ และแล้วลูกก็จะไม่สามารถสะสมรายได้ได้มากอย่างที่ลูกต้องการ บัญชีของการสูญเสียของลูกจะหยุดลูกจากการกลับมาพลัง เวลานี้จับลึนบัญชีของการสูญเสียของลูก เมื่อลูกเริ่มบัญชีใหม่ลูกจะจับลึนบัญชีเก่าของลูก ดังนั้นเวลานี้จึงมีความใส่ใจเป็นพิเศษที่จะจับลึนบัญชีของการสูญเสียของลูกและคงอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ลูกผู้เป็นนายที่ทรงอำนาจสามารถที่จะทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ เช่นเดียวกับที่บางคนที่มีร่างกายที่แข็งแรงหรือมีความมั่งคั่งสามารถที่จะทำสิ่งใดก็ตามที่เขาต้องการ ถ้าเขาไม่มีพลังแล้วแม้ว่าเขาอาจจะต้องการที่จะทำสิ่งใด เขารู้สึกว่าไม่สามารถที่จะทำสิ่งนั้นได้ ดังนั้นลูกผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจไม่สามารถที่จะทำสิ่งใดได้หรือไม่? ลูกเพียงแค่ว่ามีความใส่ใจ ลูกต้องมีความใส่ใจแล้วแล้วแล้ว หากลูกมีความใส่ใจในเวลาอมฤตในตอนกลางคืน แต่กลับมาไม่ระมัดระวังในช่วงตอนกลางวัน ผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร? บัญชีของการสูญเสียของลูกจะไม่จับลึน บางส่วนของบัญชีเก่าของลูกยังคงอยู่ ดังนั้นจึงมีความใส่ใจและจดจำไว้เสมอว่าลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกต้องตรวจสอบตนเองเป็นอย่างดี เพราะแม้กระทั่งเวลานี้มายากำลังนั่งอยู่อย่างชาญฉลาดมากที่จะนำลูกกลับไป เธอจะกลับมาฉลาดที่สุดในตอนสุดท้าย เพราะเธอจะต้องกล่าวอำลาจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ดังนั้นความฉลาดของเธอจะปรากฏให้เห็น เหตุนี้เองลูกต้องมีความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องใส่ใจที่จะไปเข้าเรียนและมีการจดจำระลึกถึง แต่ลูกต้องมีความใส่ใจแล้วแล้วแล้ว สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอคือพวกเขาจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากความเครียดทั้งหมด ลูกเป็นลูกที่รักพิเศษ ลูกเป็นของพ่อและดวงดาวแห่งโชคที่สูงสุดของลูกเวลานี้เริ่มที่จะเปล่งประกาย ดังนั้นลูกต้องการที่จะทำอะไรอีก? สติปัญญาของลูกจะต้องได้รับงานเล็กน้อยของการมีความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

พร: ในยุคบรรจบพบกัน ขอให้ลูกทำทุกการกระทำอย่างมีศิลปะและลูกจะกลับมา 16 องค์สมบูรณ์

ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่จะแสดงศิลปะพิเศษของการกระทำ ทุกการกระทำและทุกคุณธรรมของผู้ที่ทุกการกระทำมีศิลปะจะเป็นที่จดจำ “16 องค์สมบูรณ์” นั้นหมายความว่าทุกกิจกรรมมองเห็นได้ในรูปของศิลปะ นี่คือการบอกของสภาพที่สมบูรณ์พร้อม เช่นที่ลูกเห็นคุณสมบัติพิเศษในทุกสิ่งที่จะคาร์บาบาทำ – การพูดของท่าน การเดินของท่าน ฯลฯ – ที่เป็นศิลปะ ศิลปะของการลุกขึ้นและการนั่งลง ศิลปะของการมอง ศิลปะของการเคลื่อนไหว มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และมีคุณสมบัติพิเศษในทุกสิ่ง ดังนั้นทำตามพ่อและกลับมา 16 องค์สมบูรณ์เต็ม

คติพจน์: ผู้ที่แยกแยะทุกสิ่งและทำการตัดสินใจในทันทีจะมีพลัง

*** โอมซานติ ***